

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30.11.2012 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Luboše Sováka a přísedících Libuše Matuškové a Bedřišky Mauzerové, **t a k t o :**

Obžalovaný

██████████ ██████████ ,

nar. ██████████ ve ██████████, trvale bytem ██████████ čp. ██████████, ██████████ -
██████████, naposledy bytem ██████████ čp. ██████████, ██████████, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici
v ██████████,

j e v i n e n , ž e

v přesně nezjištěné době kolem 11.00 hodin dne ██████████ 2012 v ██████████, Královéhradecký kraj, v ██████████ domu čp. ██████████, vnikl do bytu manželů ██████████, nar. ██████████, a ██████████, nar. ██████████, oba trvale bytem

██████ čp. █████, █████, tak, že násilím překonal aktivní odpor poškozeného ██████████, který se snažil před obžalovaným ██████████ zavřít dveře bytu, kdy obžalovaný ██████████ tlačení silou ruky překonal odpor poškozeného a vstoupil do bytu, následně v přímém úmyslu usmrtit, z přesně nezjištěné motivace fyzicky napadl ██████████ a ██████████, a to tím způsobem, že je s nožem o délce čepele 12 cm v ruce bodal do celého těla, bil je pěstmi velmi silnou intenzitou do oblasti hlavy a dále proti oběma poškozeným zaútočil kladivem, když vůči poškozené ██████████ zaútočil nejméně 4 údery kladiva do zadní vlasové části hlavy střední intenzitou a proti poškozenému ██████████ nejméně 1 úderem do obličejové části hlavy, čímž poškozeným, a to ██████████ způsobil tupá poranění hlavy, zejména zlomeniny lebky a poranění mozku, tupá poranění horních končetin, mnohočetná bodnořezná poranění hlavy, krku a pravé horní končetiny, kdy v důsledku těchto poranění poškozená zemřela dne ██████████ 2012 okolo 11.50 hodin v důsledku úrazového šoku, a kdy ještě v průběhu útoku obžalovaného po zasažení nožem jejího oka pociťovala bolest na hranici snesitelnosti a uvědomovala si jeho ztrátu, ██████████ ██████████ způsobil tupé poranění hlavy s bezvědomím, mnohočetné bodnořezné rány krku, hrudníku a břicha, což si vyžádalo urgentní operační výkon v Oblastní nemocnici ██████████ s následnou hospitalizací zde do ██████████ 2012, kdy poškozený zemřel v důsledku poúrazového otoku mozku, který se rozvinul v přímé příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného dne ██████████ 2012,

t e d y

- jiného úmyslně usmrtil, dopustil se tohoto jednání na dvou osobách zvlášť surovým a trýznivým způsobem,
- neoprávněně za použití násilí vnikl do obydlí jiného,

t í m s p á c h a l

- zločin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. a), i) tr. zákoníku,
- přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e z a t o

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a za použití § 54 odst. 1, 3 písm. a), b) tr. zákoníku **k výjimečnému trestu odnětí svobody na doživotí.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon výjimečného trestu odnětí svobody na doživotí zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **p o v i n e n** zaplatit [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] čp. [REDAKCE], [REDAKCE], škodu ve výši **480.000,-- Kč**, a **Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR**, Regionální pobočka, Hořická čp. 1710/19a, Hradec Králové, **škodu ve výši 1.101.919,-- Kč.**

O d ů v o d n ě n í

Obžalovaný [REDAKCE] se dopustil jednání shora popsaného ve výrokové části rozsudku.

V průběhu přípravného řízení trestního byl obžalovaný [REDAKCE] (č.l. 182-190, 191-194) dvakrát vyslechnut. Další jeho výslech proběhl u soudu při rozhodování o vazbě (č.l. 160-161). Zejména v první výpovědi, která stejně jako další, proběhla v přítomnosti jeho obhájce, se obžalovaný doznal k jednání ke škodě manželů [REDAKCE] a toto jednání popsal. Nejprve se vyjádřil ke svému způsobu života s tím, že pravidelně kouří marihuanu, cca 2 jointy denně. Bydlí v domě, v němž vlastnili byt i poškození. Dne [REDAKCE] 2012 se vzbudil okolo 04.00 hodin, kouřil marihuanu, nebylo mu dobře. Okolo 10.30 hodin přivezla pečovatelská služba manželům [REDAKCE], jejichž byt se nacházel na stejném patře domu jako byt obývaný obžalovaným, oběd. Po cca 10 minutách šel zazvonit na byt poškozených s tím, že důvodem jeho jednání byla žádost o poskytnutí léku na bolest. Dveře otevřela poškozená, sdělila mu, že žádný prášek nemá a zabouchla dveře. Zazvonil opět, dveře bytu otevřel poškozený [REDAKCE], opět tvrdil, že žádný lék nemají a chtěl dveře bytu zavřít. Obžalovaný zatlačil do dveří, aby mu poškozený dveře nezavřel, poškozený ustoupil do chodby bytu a obžalovaný vnikl do bytu. Za této situace poškozený [REDAKCE] vykazoval obžalovaného z bytu. Vzal dle výpovědi obžalovaného z botníku nůž, špičkou proti němu a říkal mu, ať jde pryč. Obžalovaný na výzvy nereagoval, odzbrojil poškozeného a za situace, kdy poškozený volal o pomoc, obžalovaný, jak sám uvádí, jej bodal cca 5x do oblasti břicha, bodl jej i do krku. Dále poškozeného udeřil asi 4x pěstí do hlavy, do obličeje. Není schopen vysvětlit důvod svého jednání. Po těchto ranách upadl poškozený na zem. Viděl, že rány jsou účinné, protože poškozenému kolem očí nabíhaly velké modré boule. Za této situace vyšla z koupelny poškozená [REDAKCE], křičela na něho, ať manžela nechá být a vypadne z bytu. Poškozená měla v ruce hůlku, o kterou se opírala. Obžalovaný jí hůlku vytrhl a bodl ji

více ranami do oblasti břicha a krku. Poškozená přestala volat o pomoc. Obžalovaný připouští i několik úderů pěstí do obličejové části hlavy poškozené. I přes shora uvedená poranění opětovně poškozená volala o pomoc. Proto obžalovaný, jak sám uvádí, vzal na botníku odložené kladívko a tímto kladívkem poškozenou 4x udeřil do zadní části hlavy. Poškozená upadla na zem, poškozený [REDAKCE] ležel taktéž na zemi na pravém boku a dýchal, nehýbal se. Obžalovaný oběhl byt, snažil se poškozeného odtáhnout do kuchyně. V tomto okamžiku poškozená [REDAKCE] vstala a chtěla jít na chodbu domu, došla na čtvrtý schod schodiště domu. Obžalovaný za ní vyběhl, za ruce ji zatáhl zpět do bytu a posadil ji na botník, z něhož upadla na zem. Obžalovaný pak uklidil krvavé stopy na chodbě domu, čepicí otřel kliku vchodových dveří do bytu poškozených, vzal svazek klíčů, nůž, kladivo, utěrku a odešel z bytu do svého bytu, oblékl se, věci dal do batohu. V době, kdy utíral krev na schodech, byl vyrušen svědkem [REDAKCE], s nímž se po dobu cca 3 minut bavil. Poté odešel do nákupního centra, cestou vyhodil čepici do popelnice a z mostu do řeky hodil utěrku. Pak navštívil K-Centrum v [REDAKCE] a později odpoledně do řeky [REDAKCE] vyhodil kladivo a klíče. Setkal se zde s přáteli, jimž tvrdil, že pobodali souseda. Při odhazování klíčů byli přítomni tito jeho známí. Sám uvádí, že své jednání považuje za brutální, popírá zistný motiv jednání a říká, že na jeho jednání mělo pravděpodobně vliv požití marihuany. Svě jednání v bytě poškozených, včetně útoku na ně, pak demonstroval při prověrce výpovědi na místě, kdy přepis, včetně přiloženého CD, se nachází na č.l. 195-201. U hlavního líčení byl proveden důkaz přehráním (č.l. 706).

U hlavního líčení (č.l. 681-685) obžalovaný setrval na své výpovědi z přípravného řízení. Opět uvedl, že ráno předtím, než se ten čin stal, spal ve svém bytě. V brzkých ranních hodinách si zahulil jointa marihuany. Pak se mu udělalo nevolno, ztratil na nějakou dobu zrak vlivem marihuany. Když se rozhodl po nějaké době (po několika hodinách, kdy nedokáže přesně říci po kolika), šel ke svým sousedům, [REDAKCE], je požádat, jestli tam nemají prášek. V minulosti už mu ho jednou dali. Zazvonil na zvonek. Otevřela paní [REDAKCE], kterou o něj požádal. Řekla mu, že ho nemá a přibouchla dveře. Nedokáže si vybavit, co se mu tenkrát honilo v hlavě, ale zazvonil znova. Začala se mu podlomovat kolena kvůli nevolnosti, tak se opřel rukou o futra a čekal až někdo otevře. Otevřel pan [REDAKCE]. Zopakoval výzvu o prášek, že ho bolí hlava, že je mu špatně. Pan [REDAKCE] odpověděl, že nemá a začal přivírat dveře. Jak měl ruku položenou na těch futrech a připadalo mu, že mu jí může skřípnout do futer, tak strčil do dveří, ale ne v úmyslu, aby překonával nějaký odpor od pana [REDAKCE], ale jen proto, aby mu tu ruku neskřípl. Pan [REDAKCE] byl starý člověk, takže si myslí, že tam to postrčení, které bylo neúmyslně vedeno, bylo asi silnější intenzitou, mělo na něj velký vliv. Trošku zavrával, ukročil zpátky. Neví, z jakého důvodu udělal krok dovnitř, asi, aby viděl, jak to je naléhavé. Tak zopakoval svoji výzvu o prášek. Pan [REDAKCE] si podal z ledničky malý kuchyňský nůž, což si myslí, že paní [REDAKCE] uvedla ve své výpovědi - pan [REDAKCE] měl Alzheimerovu chorobu, kde i projevem byla agresivita, útočil na předměty. Je tam myslí i vyjmenovaný jeden přímo skutek popsany. Neví, jestli pan [REDAKCE] byl zrovna ve stavu, kdy měl nějakou depresi nebo prostě se bál natolik, že ten nůž užil. Namířil ho na něho a řekl, ať jde pryč. On se k němu instinktivně natočil pravým bokem, kdy se o nůž škrábl do předloktí pravé ruky. Pak neví, co mu v hlavě běželo, ale první, co si pamatuje, že ho napadlo, že mu nejspíš chce pan [REDAKCE] tím nožem ublížit. Tak mu nůž vzal a bodl ho. Poté příběhla paní [REDAKCE], něco křičela. Neví proč, nedokáže si už vybavit, proč to udělal, ale bodl jí také a postupoval dál, jak je uvedeno ve spise a v jeho výpovědi.

Na rozdíl od přípravného řízení uvedl, že při výslechu mu vždycky policie uvedla odpověď, kterou z něho potřebovala dostat nebo jak chtěli, aby odpovídal. On tam musel mezi jejich slovníma hříčkama dokličkovat. Moc si toho nepamatuje z doby, co se to tam v tom bytě dělo. To, že to ve spise popsal takhle podrobně, tak to je díky policii. Takovýto postup policie vůči němu byl u prvního výslechu, kdy u něho nebyl jeho advokát pan JUDr. Kovář. Policie mu vždy naznačila místo nebo resp. mu řekla odpověď, kterou potřebovala slyšet a on už se jenom musel prostě jakýmkoli způsobem do té odpovědi dostat, aby jim to sedělo na ty hodnoty, které získali z místa činu. Vyhrožovali mu poté i fyzickým násilím. Měl strach, tak jim odpovídal tak, jak chtěli. Jména nechce uvádět, ale byli tam tři policisté z kriminálky. K dotazu uvedl, že v případě, když se výslechu účastnil jeho obhájce, tak k ničemu takovému ze strany policie nedošlo.

Následně se obžalovanému udělalo v průběhu hlavního líčení nevolno, začal padat k zemi. Byl zachycen eskortou, položen na lavici. Hlavní líčení bylo přerušeno. Byla předvolána rychlá záchranná služba, která obžalovaného ošetřila a odvezla do nemocnice na další vyšetření. V hlavním líčení bylo pokračováno až v odpoledních hodinách, kdy toho obžalovaný byl již na základě lékařské zprávy schopen. Zde mu byly přečteny jeho další výpovědi z přípravného řízení, na nichž nechtěl nic měnit.

Svědkyňe [REDAKCE] (č.l. 213-218, 685-689), dcera poškozené [REDAKCE], se vyjádřila ke zdravotnímu stavu a způsobu života rodičů. Vyloučila, že by měli poškození muž a kladívko v předsíni, toto bylo v zásuvce stolku v obývacím pokoji. Rodiče navštěvovala pravidelně, naposledy dne [REDAKCE] 2012 v 17.00 hodin. Z [REDAKCE] 2012 na [REDAKCE] 2012 měla noční službu. Okolo 11.45 hodin [REDAKCE] 2012 přijímala telefon z pečovatelské služby, kdy jí bylo oznámeno, že se jejím rodičům nepodařilo doručit oběd, proto jela do bytu, kam dorazila okolo 12.00 hodin. Vstoupila na schodiště domu, po otevření vchodových dveří kódem. Odemkla dveře bytu, oba rodiče leželi na zemi, všude byla krev. Popsala polohu těl poškozených, poté společně se svědkem [REDAKCE] volali záchrannou službu a policii. Rodiče měli dvojce klíče od bytu, z nichž jedny po prohlídce bytu chyběly. U hlavního líčení svědkyňe uvedla, že v bytě se nenašla příruční taška otce, který s ní měl jít odpoledne na pedikúru, kam je měla pečovatelka odvézt. Dcera jí tvrdila, že maminka měla do této tašky zašít 50.000,-- Kč, že to viděla. Toto maminka dělávala, ale jí ukazovala, že peníze zašila do jiné kabelky. Žádné peníze se pak takto uschované nikde nenašly. **Svědka** [REDAKCE] (č.l. 328-332, 693-694) doplnil výpověď shora uvedené svědkyňe s tím, že okolo 10.45 hodin dne [REDAKCE] 2012 se vrátil z nákupu, šel do sklepa, dveře bytu [REDAKCE] byly zavřené. Zdržoval se ve sklepě a slyšel na schodech domu zvuky. Proto vstoupil do chodby a viděl obžalovaného před jím obývaným bytem na schodech. V obličeji byl hodný bledý. Měl u sebe batoh a nic zvláštního si na jeho chování nevšiml, bavili se spolu. Poté obžalovaný odešel. Poté na dveře jeho bytu bouchala svědkyňe [REDAKCE] a požádala ho, aby s ní šel k rodičům do bytu, že tam leží v krvi. Svědek do tohoto bytu chodil, protože zde pomáhal s odstraňováním různých závad. Poslední dobou od bytu měl i klíče, kdyby se vyskytl nějaký problém. Uvedl, že zde na chodbě neviděl ležet kladívko, nevšiml si, že by ho doma měli. Rovněž zde neviděl odložený muž. **Svědka** [REDAKCE] (č.l. 289-292, 689-690), rozváží obědy a uvedl, že okolo 10.15 hodin předával oběd poškozeným [REDAKCE]. Výpověď tohoto svědka doplňuje **svědkyňe** [REDAKCE] (č.l. 320-323), která konstatovala, že v 11.30 hodin zvonila u bytu poškozených a slyšela divný zvuk. Nikdo neotevíral, proto zatelefonovala na pracoviště, aby informovali rodinu poškozených. **Svědkyňe** [REDAKCE] (č.l. 315-318, 692-693),

poštovní doručovatelka, vstoupila dne ■■■■ 2012 okolo 10.45 hodin do chodby domu, kdy na schodech dřepěl mladík, něco stíral, ptal se jí, zda pro něho nemá poštu a říkal, že se jmenuje ■■■■. Na chování mladíka nebylo nic divného. **Svěddek** ■■■■ (č.l. 293-296, 691-692), pracovník K-Centra v ■■■■, uvedl, že obžalovaný byl jejich klientem a dne ■■■■ 2012 přišel okolo 11.00 hodin. Jednala s ním ■■■■ (č.l. 337-341), která tuto skutečnost ve své výpovědi potvrdila. Obžalovaný odešel ve 12.15 hodin. Další jsou svědci, s nimiž se obžalovaný setkal na břehu řeky ■■■■ v ■■■■. Jedná se o ■■■■ (č.l. 304-307, 699-700), který potvrdil, že obžalovaného potkal okolo 12.00 hodin dne ■■■■ 2012 u autobusového nádraží v ■■■■. Říkal, že v domě, kde bydlí, je hodně policistů, že tam někdo někoho zabil. Poté obžalovaný vyndal klíče a hodil je do řeky. K jejich dotazu, o jaké klíče se jedná, obžalovaný uváděl, že nejsou jeho. Stejně skutečnosti popisuje i ■■■■ (č.l. 343-346). **Svědci** ■■■■ (teta obžalovaného, č.l. 357-361, 694-695), ■■■■ (otec obžalovaného, č.l. 352-356, 695-696) a ■■■■ (matka obžalovaného, č.l. 369-375) se vyjádřili v přípravném řízení velmi podrobně k osobě obžalovaného, k jeho způsobu života, k požívání drog a k výchovným problémům s obžalovaným. Obžalovaný byl do rodiny osvojen. Od raného věku byl hyperaktivní, těžko se podřizoval normám, ve škole měl výchovné problémy, kdy mezi jinými měl mlátit děti, krást jim věci. Postupně bral peníze i doma, nakupoval si za to cukrovinky. Na střední ■■■■ škole měl opět výchovné problémy. Nahlásil policii umístění bomby, za což byl trestán soudem. Požádal o změnu učebního oboru na uvedené školy. Docházel zde k psychologce. Poté začal mít problémy s drogami a následně odcizil mistrovi peníze ve skřínce a ze školy byl vyloučen. Pak byl nahlášen na pracovním úřadě. Později, někdy na podzim 2011, odcizil v jejich bytě nějaké zlaté věci, platební karty, kdy za tuto platební kartu byl odsouzen. Poté, co to nahlásili, z jejich bytu odešel a zdržoval se různě po kamarádech, žil u nějaké starší ženy. Následně mu povolili, aby žil v zahradním domku na zahradě, kde postavili rodinný dům. Tam mu nosili jídlo. Potom odešel a začal bydlet po kamarádech. Platili mu obědy v jídelně, dostával drobné kapesné. Když již možnost takového bydlení skončila, nechali ho bydlet v ulici ■■■■, v bytě, ze kterého se přestěhovali do domu. Řekli mu, že je třeba, aby si našel práci a postupně se stavěl na „vlastní nohy“. Byt patřil ■■■■, která ho neužívala, protože bydlela v paneláku ■■■■. Obžalovaný do tohoto bytu chodil odmalička, kdy zde bydlel jeho děda a znal i většinu nájemníků tohoto domu. Svědkyně ■■■■ viděla obžalovaného naposledy dne ■■■■ 2012 v 07.00 hodin v bytě, kde přebýval. Říkala mu, co tam ještě dělá, že má vykonávat obecně prospěšné práce. On jí uváděl, že dělá až od 8.00 hodin a teprve tam půjde. Žádný nůž z tohoto bytu nezmizel. Byl zde pouze jediný nůž v kuchyni, který zde zůstal. U hlavního líčení svědci ■■■■ i ■■■■ využili svého práva a odmítli ve věci vypovídat s ohledem na vztah k obžalovanému, proto byly jejich výpovědi z přípravného řízení přečteny.

Svědčyně ■■■■ (č.l. 299-303), vnučka zemřelých ■■■■ a ■■■■ a dcera ■■■■, potvrdila ve své výpovědi skutečnosti, o kterých se zmiňovala ve své výpovědi její matka, tj. že babička jí ukázala zašití finanční hotovosti ve výši 50.000,-- Kč do kabelky, kterou popsala. V této tašce děda vždy nosil doklady. Taška se v bytě následně nenašla.

Ke zraněním a příčině smrti poškozené ■■■■ smrti byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví - odvětví soudní lékařství** (č.l. 53-84), k němuž byl znalec vyslechnut u hlavního líčení (č.l. 697-698). Znalci uvedli, že poškozená utrpěla

tupá poranění hlavy a horních končetin, kdy jednotlivá poranění jsou konkretizována ve znaleckém posudku. Vedle tupých poranění hlavy a končetin pak poškozená utrpěla bodnořezná poranění hlavy, krku a pravé horní končetiny, kdy i tato poranění jsou dokumentována. Všechna poranění jsou podrobně popsána v pitevním protokolu, byla čerstvého data. Chorobné změny zjištěné na těle poškozené se nepodílely jakýmkoliv způsobem na její smrti. Smrt poškozené nastala výhradně na podkladě utrpěných poranění. Poškozená [REDAKCE] zemřela násilnou úrazovou smrtí, kdy bezprostřední příčinou její smrti byl úrazový šok, který vznikl v důsledku komplexu poranění hlavy, krku a horních končetin, a to v přímém příčinné souvislosti s těmito poraněními. Znalci se vyjádřili i k časovému intervalu mezi dobou poranění a smrtí poškozené. Z charakteru a lokalizace poranění vyplývá, že útok byl veden prakticky výlučně proti hlavě poškozené, v menší míře pak proti krku a horním končetinám. Útok byl veden v několika fázích, různými mechanismy, opakovaně proti již poraněným partiím těla. Poškozená v průběhu útoku pociťovala stupňující se bolest příslušných partií těla, v jisté fázi útoku také vnímala ztrátu zraku na pravé oko. Jednotlivá poranění pak dále zvyšovala hendikep poškozené vůči útočící osobě daný věkovým rozdílem, tělesnou konstitucí i nepoměrem mezi fyzickými silami, který značným způsobem znemožňoval aktivní i pasivní obranu poškozené. Znalci se vyjádřili k mechanismu působícího násilí, kdy se jednalo o násilí převážně velké intenzity, k poloze poškozené a útočící osoby. Vyjádřili se taktéž k projevům způsobených zranění s tím, že všechna poranění byla druhé osobě velmi dobře patrná a pozorovatelná. Bodnořezná poranění kůže pravé horní končetiny znalci považují za typické známky obrany poškozené vůči útoku. Na závěr posudku pak konstatují, že poranění poškozené mohla velmi dobře vzniknout tak, jak vyplývá z výpovědi obžalovaného a demonstrace způsobu útoku při prověrce této výpovědi na místě jednání.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví - odvětví soudní lékařství (č.l. 98-120), k němuž byl znalec vyslechnut u hlavního líčení (č.l. 696-697), a který se vztahuje ke zraněním a příčině úmrtí poškozeného [REDAKCE] vyplynulo, že poškozený zemřel násilnou úrazovou smrtí, kdy hlavní příčinou jeho smrti byl poúrazový otok mozku. Smrt poškozeného byla v přímé příčinné souvislosti s tupým poraněním hlavy a pronikajícím poraněním trupu, která poškozený utrpěl dne [REDAKCE] 2012. Znalci se vyjádřili k zjištěným poraněním, k jejich charakteru i ke změnám souvisejícím s nutnými léčebnými zákroky. Utrpěná poranění vznikla působením tupého násilí i působením bodnořezného nástroje. Všechna poranění vznikla v krátkých časových intervalech po sobě. Znalci vyloučili, že by si poškozený poranění způsobil sám. Vyjádřili se k poloze těla poškozeného a útočící osoby v době útoku a konstatují, že poranění poškozeného mohla velmi dobře vzniknout tak, jak vyplývá z výpovědi obžalovaného a prověrky jeho výpovědi na místě.

V průběhu přípravného řízení trestního byl vypracován i společný **znalecký posudek z oboru zdravotnictví - odvětví psychiatrie a psychologie na osobu obžalovaného [REDAKCE]** (č.l. 15-43), k němuž byla vyslechnuta znalkyně psychiatrička u hlavního líčení (č.l. 700) a rovněž tak i znalec psycholog (č.l. 700-704). Ze závěrů tohoto znaleckého posudku vyplývá, že u obžalovaného nebyla zjištěna ani v minulosti ani v současné době žádná duševní choroba nebo vážná duševní porucha. Byla zjištěna přítomnost specifické poruchy osobnosti, dissociální, která je charakterizována především narušeným přijímáním běžných společenských norem, egocentrismem, sníženou schopností pociťovat vinu. Dále bylo zjištěno

zneužívání marihuany. Zmiňovaná porucha osobnosti a užití marihuany neovlivnily jednání, tedy ovládací nebo rozpoznávací schopnosti obžalovaného. Obžalovaný má sníženou frustrační toleranci, reaguje impulsivně. Ovládací schopnosti znalci hodnotí jako lehce snížené. Na marihuaně je obžalovaný psychicky závislý, pokud ji nemá, je nesvůj a pociťuje napětí. Byl schopen rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání. Je schopen účasti v trestním řízení. Je osobou zvýšeně agresivní, reaguje impulzivně, snadno se cítí ukřivděn. Obžalovaný má průměrný intelekt, osobnost je strukturována defektně, je výrazně psychopatická, trpí těžkým narušením v charakterové skladbě a tendencích chování. Vykazuje výrazné osobnostní rysy naivity, bezohlednosti, nezdrženlivosti, narcismu, nestálosti, vzdorovitosti, impulzivity a zvýšené pohotovosti k agresivní reaktivitě. Hodnotová orientace obžalovaného je defektní. Není schopen cítit vinu a poučit se, je nesebekritický. Jeho osobnostní psychopatologie je nešťastným způsobem kombinována se sociální patologií, s jeho identifikací s agresivní ideologií hnutí skinheads, násilí schvaluje a provozuje. Znalec konstatuje, že motivace jednání obžalovaného se jeví z psychologického hlediska jinak, než obžalovaný uvádí. Obžalovaný netrpí bájeivou lhavostí, k motivu útoku znalec konstatuje, že tato část výpovědi obžalovaného je dle jeho názoru nevěrohodná. Možnost resocializace obžalovaného hodnotí znalec jako sníženou, a to pro psychopatickou osobnostní strukturu a pro absenci pocitu viny. U hlavního líčení znalec opětovně uvedl, že výpověď obžalovaného z hlediska motivace je nevěrohodná. Schopnost a možnost resocializace je u obžalovaného snížena, neboť nepociťuje vinu, což je negativní faktor. Jediným pozitivním faktorem z možnosti resocializace je věk obžalovaného, kdy s ohledem k tomuto není možno hovořit o naprosté bezperspektivnosti, neboť osobnost obžalovaného dozrává. I tak zde ale vidí při tomto dozrávání převahu negativ, neboť obžalovanému chybí pracovní adaptace, profesionální adaptace a sama psychopatická struktura osobnosti je ještě kombinována dvěma negativními faktory, jimiž je závislost na drogách a příslušnost k agresivnímu hnutí skinheads. U obžalovaného se neobjevila snaha o léčbu jeho závislosti. Znalec poté k dotazu doplnil, že u psychopatické osobnosti, již obžalovaný jednoznačně je, není možno riziko recidivy agresivního chování vyloučit.

Ve spisovém materiálu se pak nachází i **znalecký posudek z oboru zdravotnictví - odvětví toxikologie** (č.l. 135-139, 142-146), k němuž byl znalec vyslechnut u hlavního líčení (č.l. 704-706). Ve znaleckém posudku se znalec vyjádřil k užití marihuany obžalovaným s tím, že v době okolo 11.00 hodin dne ■■■■ 2012 mohl mít obžalovaný v krvi i v moči psychotropně aktivní THC. Dle rozborů, které však provedl, tyto neodpovídají tomu, že by obžalovaný dlouhodobě užíval marihuanu, popřípadě, že by ji užil v dobu, kterou uváděl, ale spíše delší dobu předtím. Teoreticky by však mohlo dojít k tomu, že s ohledem na obsah látky, který byl v krvi zjištěn, by obžalovaný mohl užít marihuanu, která nebyla kvalitní z hlediska obsahu THC. Toto je ale statisticky málo pravděpodobné. Znalec se vyjádřil i k vlivu a příznakům užití kannabinoidů.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistické techniky a expertiz, odvětví mechanoskopie (č.l. 529-530), vyplývá, že nalezený svazek klíčů odhozený obžalovaným obsahuje klíč se shodným profilem i výřezy uzamykací sestavy cylindrické vložky bytu poškozených. **Z odborného vyjádření z oboru kriminalistické techniky a expertiz, odvětví genetiky** (č.l. 544-550), vyplynulo, že na mikině černé barvy s potiskem bílých písmen, která byla vydána obžalovaným, se nachází smíšený DNA profil, v němž je obsažen mj. DNA

profil poškozeného [REDAKCE] i DNA profil poškozené [REDAKCE]. DNA profil ženského pohlaví, který se ve všech testovaných polymorfismech shoduje s DNA profilem získaným z předloženého vzorku tkáně poškozené [REDAKCE], byl zjištěn na sportovních botách černošedé barvy vydaných obžalovaným [REDAKCE]. Tytéž závěry lze učinit i ve vztahu ke stopám zajištěným na bermudách tmavě modré barvy vydaných obžalovaným. **Z odborného vyjádření z odboru kriminalistické techniky a expertiz, odvětví pachová identifikace** (č.l. 556-558) vyplynulo, že byla zjištěna pachová shoda mezi PK PVO ev. č. 72/12 - [REDAKCE] s pachem zajištěným na knoflíku vnější strany domovních dveří, knoflíku vnější strany vstupních dveří bytu, na vnitřní klice vstupních dveří bytu, na držadle nosiče obědů v chodbě bytu.

Součástí spisového materiálu je protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací (č.l. 437-498), lékařské zprávy, protokol o zkoušce na alkohol v krvi obžalovaného a další listiny. U obžalovaného byla provedena dechová zkouška na alkohol v krvi (protokol na č.l. 560). Tento u něho nebyl zjištěn. Dále mu byla odebrána krev (č.l. 561). Soud měl k dispozici protokoly o vydání a vrácení věci (č.l. 147, 211, 363-364), kdy šlo o oblečení obžalovaného, které vydal orgánům činným v trestním řízení pro další šetření. Další věci (č.l. 235-236), které patřily zemřelým manželům [REDAKCE], byly vráceny svědkyni [REDAKCE] [REDAKCE]. U obžalovaného byla po zadržení provedena prohlídka těla (č.l. 499-504).

Obžalovaný sám svůj útok na zemřelé manžele [REDAKCE] v jejich bytě popsal. Jmenované pak našla v jejich bytě dcera [REDAKCE] na základě upozornění svědkyně [REDAKCE] z pečovatelské služby, která se nemohla do bytu dostat. Svědkyně ve své výpovědi rozvedla, jak to v bytě vypadalo, když skutečnosti jí uváděné potvrzuje i svědek [REDAKCE], který s ní na její žádost do bytu šel. Ten, jak je také patrné, z porovnání časových údajů a obsahu výpovědi obžalovaného, tohoto viděl krátce po činu na schodech, stejně jako i poštovní doručovatelka [REDAKCE]. Z uvedených výpovědí lze dovodit, že vše časově proběhlo tak, jak popisuje obžalovaný. Obžalovaný byl po celém jednání pouze v obličeji pobledlý, jak uvádí svědek [REDAKCE], jinak se choval normálně, což potvrzují i další osoby, které se s ním setkaly, například svědek [REDAKCE], pracovník K-Centra, kam obžalovaný následně došel, a svědek [REDAKCE], který ho potkal za autobusovým nádražím u řeky, stejně jako další osoby z řad jeho známých, kde obžalovaný následně odhodil klíče. Svědkovi [REDAKCE] připadal i jeho humor ohledně vražd, o nichž se obžalovaný zmiňoval, že proběhly v místě jeho bydliště, jako černý. K jednání obžalovaného a jeho obhajobě soud uvádí, že obžalovaný vůbec neměl důvod do bytu [REDAKCE] vstupovat. Pokud něco chtěl (prášek), mohl zazvonit, požádat o něho, a když mu poprvé nebylo vyhověno, měl místo opustit. Ne znovu zvonit a do bytu se dostávat. Obžalovaný popisuje, že opětovně zvoní, otevírá mu pan [REDAKCE] s tím, že on uvádí, že přednáší svoji prosbu o prášek, pan [REDAKCE] se snaží zavřít. On se bál, že mu přivře prsty, proto strčil do dveří a tak v podstatě tohoto následně vtlačil dovnitř. Je třeba uvést, že obžalovaný i v tuto chvíli mohl odejít a ne vstupovat dovnitř bytu. Dále popisuje, že pan [REDAKCE] vzal nůž, on se mu snažil zabránit v útoku na svoji osobu, poranil se o nůž. Pak poškozenému nůž sebral a dále popisoval ve své výpovědi, jak proti němu vedl útok, kdy ten byl prováděn nožem a pěstí, ve které měl obžalovaný nůž. Popisoval, kam údery jako takové směřovaly. Soud uvádí, že když obžalovaný do bytu vstoupil přes nesouhlas poškozeného, tak s ohledem na to, v jakém věku byl pan [REDAKCE] se nemusel z jeho strany něčeho obávat (například vytaženého nože). Stačilo mu couvnout z místnosti a tak se nebezpečí vyhnout.

Nemusel se obávat toho, že by mu poškozený nějakým způsobem nožem ublížil i vzhledem k jeho vysokému věku a špatné pohyblivosti. Přesto to neučinil a v bytě zůstal. Soud uvádí a hodnotí situaci pouze k výpovědi obžalovaného, která zde jediná byla. Obžalovaný sám sdělil, že nůž poškozenému bral. V přípravném řízení říká, že dělal po nějaké období bojové umění a že mohl vůči zemřelému použít i chvat, který se naučil (nevylučuje to). Z toho vyplývá, že obžalovaný jako takový se dokázal bránit, takže ani nemusel mít obavu, že by mu osoba, která se sotva pohybovala a byla tak věkově stará, mohla ublížit. Navíc, když nůž poškozenému sebral, nebyl důvod na něho dále útočit jakýmkoli způsobem, natož tak, jak popsal obžalovaný. Od této fáze byl již útok obžalovaného vůči poškozenému zcela likvidační, podle jeho charakteru a nástrojů, které obžalovaný použil a rovněž tak vůči jeho manželce. Jednání obžalovaného tak jednoznačně směřovalo k usmrcení poškozených. Není možné si myslet to, že když někoho obžalovaný bodá opakovaně do různých částí těla, jako je břicho, hrudník, krk, v dalších případech u paní [REDAKCE] i obličej, není možné si nemyslet, že nezpůsobí zranění, která nepovedou k úmrtí poškozených, a to takovým nožem, který je součástí spisu. Toto by mohlo být například po jednom zásahu nožem, ale v daném případě šlo o sérii zásahů, které směřovaly zejména proti hrudníku a hlavě poškozených, kde jsou uloženy životně důležité orgány. Navíc kromě nože, obžalovaný použil kladivo a dále údery pěstí. Použití kladiva obžalovaný doznává jen vůči poškozené, ale ne proti poškozenému [REDAKCE]. I v jeho případě ale dospěl soud k závěru, že kladívko bylo použito k útoku na jeho hlavu, protože znalecký posudek z oboru zdravotnictví - odvětví soudní lékařství tuto možnost připustil. Kladívko bylo poměrně těžké. Sám obžalovaný toto odhadoval na váhu 0,5 kg. Údery do oblasti hlavy byly v případě poškozeného [REDAKCE] vedeny střední intenzitou síly, u poškozené [REDAKCE] střední nebo velkou intenzitou. Obžalovaný přitom před útokem na poškozeného věděl, že v bytě jsou dva lidé, přesto proti němu útok jím popsaný vedl a musel počítat, že se na místě objeví i manželka poškozeného, která mu předtím jako první otevřela. K tomu také došlo, když poškozená paní [REDAKCE] vycházela z koupelny, viděla útok na svého manžela, uvědomovala si, co jí hrozí, a na poškozeného začala křičet. Ten na ní ihned útočí stejně jako na poškozeného, bodá ji do těla, krku, používá údery pěstí. V té chvíli si všimá i kladiva, které bere do ruky, připadá mu, že poškozená chce opustit byt a tak ji udeří 4x kladivem do zadní části hlavy. Potom poškozená padá k zemi. Obžalovaný popisuje, že po tomto útoku se snažil dostat přes pokoj z druhé strany k tělu pana [REDAKCE], který ležel na zemi, dýchal a nehýbal. Mezitím se poškozená i po tak intenzivním předchozím útoku obžalovaného vzpamatovala a podařilo se jí vyjít na chodbu a stačila jít na první schody. Na to obžalovaný reaguje tak, že za ní vyběhne, táhne jí nazpátek. Posadí jí na botník, ze kterého ona padá na zem. Zároveň popisuje to, že poškozená má vyhrězlé oko od zásahu nožem, o čemž se zmiňuje i znalec, kdy si poškozená dle něho uvědomovala, že přichází o zrak a pociťovala bolest na hranici snesitelnosti. Obžalovaný následně alespoň částečně na místě zahlazuje stopy, bere kladívko, nůž, utěrku a odchází z bytu, který zamyká klíči, které na místě vzal. Oba poškozené na místě nechává bez pomoci, i když si je vědom toho, že ještě dýchají. Následně se ve svém bytě převléká, otírá krev, která byla na chodbě, schodech a zdi utěrkou, kterou vzal v bytě, když při tom ho vyrušil právě domovník pan [REDAKCE]. Aby nebylo nic poznat, tak se s ním baví a následně odchází vyhodit věci, které v bytě vzal. Čepici do popelnice u cukrárny, utěrku z mostu do řeky, rovněž tak i kladivo, a jako poslední vyhazuje klíče do [REDAKCE] v přítomnosti známých ve shodě s tím, jak toto popisují oni. Z výpovědí osob, které se s ním po události setkaly, vyplývá to, že obžalovaný byl sice trochu pobledlejší, ale jinak na něm vůbec nic znát nebylo, choval se jakoby nic, ještě, dalo by se

říct, že měl takové cynické vtípky. I když obžalovaný událost popsal, je to jeho verze podání situace a mohla by dle znalců z oboru zdravotnictví - odvětví soudní lékařství odpovídat zhruba realitě ve vztahu k tomu, jaká zranění byla poškozeným způsobena. Nemusí to ale úplně do všech detailů odpovídat tomu, co se na místě skutečně událo, když žádná jiná osoba nebyla svědkem události. To, že se obžalovaný jednání dopustil, dále potvrzují provedená odborná vyjádření ve věci (genetika, pachové stopy). Dále i nalezený nůž a klíče, které obžalovaný odhodil. Obžalovaný popírá to, že by na místě něco odcizil a jeho motiv byl zjištěný. Přiznává, že jeho útok byl brutální a stále setrvává na tom, že se tohoto dopustil proto, že chtěl získat prášek, ale celá sice se „zvrtila“. To, že by na místě vzal nějaké peníze, se nepodařilo prokázat, na druhou stranu se ale na místě nenalezl občanský průkaz poškozeného a taška, v níž údajně měly být zašité peníze. Soud ale neuvěřil tvrzení obžalovaného, že se jednání dopustil jenom kvůli tomu, že by chtěl prášek, jak uvádí. Toto se nezdá reálné z hlediska toho, k čemu na místě došlo, k brutálnosti celého útoku. Obžalovaný sice popsal celou událost ve své výpovědi, na druhou stranu mu v podstatě nic jiného nezbyvalo, protože zde byly jiné důkazy, které ho usvědčovaly. Z tohoto důvodu dle soudu není možno přeceňovat jeho doznání ve věci.

Obžalovaný [REDAKCE] svým jednáním naplnil po stránce subjektivní i objektivní všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu vraždy dle § 140 odst. 1, 3 písm. a), i) tr. zákoníku, když jiného úmyslně usmrtil, dopustil se tohoto jednání na dvou osobách zvlášť surovým a trýznivým způsobem. Obžalovaný jednal v přímém úmyslu manžele [REDAKCE] usmrtit (§ 15 písm. a) tr. zákoníku), když nejprve po vstupu do bytu napadl ve výroku popsáním způsobem [REDAKCE] a následně poté, co tento upadl po jeho útoku na zem do bezvědomí, i jeho manželku [REDAKCE], která obžalovaného svým vstupem na chodbu bytu vyrušila. K útoku na oba jmenované použil obžalovaný několik mechanismů násilí (údery pěstí, dále úder tupý předmětem - kladivem a dále použil bodnořezný nástroj - nůž). Ve svém útoku na každého z napadených pokračoval obžalovaný po delší dobu, kdy shora uvedené nástroje vůči nim použil opakovaně, jakož i údery pěstí. Přitom šlo o osoby věkově staré, neschopné se bránit útoku obžalovaného. Obžalovaný spáchal shora uvedený zločin na dvou osobách. Je zde přímá příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného [REDAKCE] a pozdějším úmrtím poškozeného [REDAKCE] v důsledku zranění, které mu obžalovaný způsobil (kvalifikační znak zločinu vraždy dle § 140 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku). Obžalovaný [REDAKCE] se dopustil daného jednání i zvlášť surovým a trýznivým způsobem (kvalifikační znak zločinu vraždy dle § 140 odst. 3 písm. i) tr. zákoníku). Surový způsob je spatřován ve vysoké míře brutality, kterou byl útok obžalovaného proti oběma napadeným veden (opakované údery pěstí a kladivem proti hlavám poškozených a trupu, opakovaná bodná poranění vedená proti hrudníku poškozených - u poškozené [REDAKCE] pak hlavně proti krku a její hlavě). Poškozená [REDAKCE] stačila ještě po útoku obžalovaného vyjít na chodbu, když se tento snažil dostat k tělu jejího manžela tím, že chtěl do chodby přejít přes jinou místnost. Obžalovaný ji však na chodbě dostihl, dovlekl zpět a zde ji v podstatě „dotloukl“. Jak uvedl znalec MUDr. Šafr u hlavního líčení, poškozená [REDAKCE] v důsledku útoku vedeného obžalovaným po delší dobu, tedy v řádu několika minut, pociťovala bolesti na hranici snesitelnosti a zejména si uvědomovala ztrátu zraku poškozením jednoho oka. Tento zásah nožem do těchto míst popsal obžalovaný i ve své výpovědi. Tím, že obžalovaný neoprávněně za použití násilí vnikl do obydlí poškozených

proti jejich vůli, se dopustil zároveň i přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku.

Z popisu z evidence Rejstříku trestů (č.l. 610-612) bylo zjištěno, že obžalovaný již byl v minulosti 3x soudně trestán. Rozhodnutí o tom jsou založena v soudním spise. Rozsudkem Okresního soudu v Trutnově, sp. zn. 3Tm 15/2009, byl obžalovaný uznán na vinu jako mladistvý proviněním krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a) tr. zákona a proviněním neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zákona. V daném případě bylo podle § 11 odst. 1 z.s.m. upuštěno od uložení trestního opatření. Rozsudek je z 1.6.2009 (č.l. 591-592). Dalším rozsudkem, sp. zn. 3Tm 15/2010 (č.l. 593-595), byl obžalovaný jako mladistvý uznán vinným proviněním šíření poplašné zprávy podle § 357 odst. 2 tr. zákoníku a podle § 357 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 24 odst. 1 písm. i), § 31 odst. 1 a § 33 odst. 1 z.s.m. odsouzen k trestnímu opatření odnětí svobody v trvání šesti měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání dvou roků. Z rozsudku, sp. zn. 4T 168/2011 ze dne 16.1.2012 Okresního soudu v Trutnově, vyplývá, že jmenovaný byl uznán vinným přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku a odsouzen podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 62 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 160 hodin (č.l. 596-597). Usnesením, sp. zn. 3 Tm 8/2012, ze dne 19.3.2012 bylo Okresním soudem v Trutnově - soudem pro mládež zastaveno trestní stíhání mladistvého [REDAKCE] podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. řádu z důvodů uvedených v § 172 odst. 2 písm. a) tr. řádu, v němž je spatřováno provinění nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku. Usnesení bylo právní moci dne 27.3.2012 (č.l. 602-603). V místě bydliště (zpráva z Městského úřadu [REDAKCE], č.l. 609) nejsou k jeho chování připomínky.

Obžalovaný porušil zájem společnosti na ochranu lidského života (trestný čin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. a), i) tr. zákoníku, a dále zájem společnosti na ochranu lidského obydlí (přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku). Obžalovanému ve smyslu § 42 písm. n) tr. zákoníku přitěžuje, že spáchal více trestných činů, ve smyslu § 42 písm. h) tr. zákoníku, že se dopustil trestné činnosti ke škodě osob vyššího věku a ve smyslu § 42 písm. p) tr. zákoníku, že již byl v minulosti pro trestný čin odsouzen. Polehčující okolnost byla shledána v tom, že spáchal dané jednání ve věku blízkému věku mladistvých (§ 41 písm. f) tr. zákoníku). Soud nepřiznal obžalovanému polehčující okolnost doznání, kdy tuto okolnost hodnotil ve shodě se státní zástupkyní. Obžalovaný sice popsal, co se na místě mělo odehrát (jak měl útočit na poškozené) a způsob jím popsany by mohl odpovídat i dle poranění, která poškozeným způsobil, jak uvedli znalci z oboru zdravotnictví - odvětví soudní lékařství. Na druhou stranu jde pouze o jednostranný popis obžalovaného, který nevysvětluje obžalovaným uváděný důvod napadení, kterému soud neuvěřil, kdy obžalovaný se vše snaží popsat tak, jakoby byl k útoku spíše donucen ze strany poškozených, obzvláště pak [REDAKCE], kterému se měl bránit. Tomuto však zcela neodpovídá to, proč obžalovaný vedl útok proti poškozeným takovým devastujícím způsobem a v podstatě je oba na místě ubil. Je zřejmé, že motiv obžalovaného byl jiný, obzvláště s přihlédnutím k tomu, že se na místě pravděpodobně ztratily finanční prostředky, které měli mít poškození uschované. Toto se však nepodařilo s jistotou prokázat. Dle soudu ze strany obžalovaného není možno hovořit ani o lítosti nad provedeným jednáním, byť toto u hlavního líčení slovně proklamoval.

Všechny výpovědi obžalovaného se nesly v tom směru, že k danému jednání byl vlastně donucen poškozenými a sám byl tak de facto obětí a svou výlučnou odpovědnost za dané jednání si tak v podstatě nepřipouští. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 písm. a) tr. zákoníku. Za dané jednání je obžalovaný dle znalců odpovědný. Případné požití marihuany nemělo na jeho osobu žádný vliv.

Podle ustanovení § 140 odst. 3 tr. zákoníku je možno uložit pachateli trestného činu, který spáchá čin uvedený v odstavci 1) tohoto ustanovení trest odnětí svobody na 15 až 20 let odnětí svobody nebo trest výjimečný.

O výjimečném trestu pak hovoří ustanovení § 54 tr. zákoníku, které uvádí:

(1) Výjimečným trestem se rozumí jednak trest odnětí svobody nad dvacet let až do třiceti let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Výjimečný trest může být uložen jen za trestný čin, u něhož to tento zákon ve zvláštní části dovoluje.

(2) Trest odnětí svobody nad dvacet let až do třiceti let může soud uložit pouze tehdy, jestliže závažnost zvláště závažného zločinu je velmi vysoká nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena.

(3) Trest odnětí svobody na doživotí může soud uložit pouze pachateli, který spáchal mimo jiné zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku, a to za podmínky, že:

- a) takový zvláště závažný zločin je mimořádně závažný vzhledem k zvláště zavrženíhodnému způsobu provedení činu nebo k zvláště zavrženíhodné pohnutce nebo k zvláště těžkému a těžko napravitelnému následku, a
- b) uložení takového trestu vyžaduje účinná ochrana společnosti nebo není naděje, že by pachatele bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let.

(4) Uloží-li soud trest odnětí svobody na doživotí může zároveň rozhodnout, že doba výkonu trestu ve věznici zvýšenou ostrahou se pro účely podmíněného propuštění do doby výkonu trestu nezapočítává.

Ustanovení § 39 tr. zákoníku pak stanovuje druh a výměru trestu, když uvádí, že při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, k době, která uplynula od spáchání trestného činu či k případné změně situace a k délce trestního řízení.

Jak bylo uvedeno shora, obžalovaný porušil nejzávažnější zájem společnosti, který je zákonem chráněn, a to zájem na ochranu lidského života. S ohledem na právní kvalifikaci jeho jednání byl tak ohrožen trestní sazbou trestu odnětí svobody od 15 do 20 let odnětí svobody nebo trestem výjimečným.

Obžalovaný splňuje obecné podmínky pro uložení výjimečného trestu stanovené v trestním zákoníku - spáchal zvlášť závažný zločin a uložení takového trestu dovoluje trestní zákoník ve zvláštní části. Dále jsou stanoveny specifické podmínky pro uložení trestu od 20 do 30 let, a to, že závažnost spáchaného zvlášť závažného zločinu je velmi vysoká a možnost nápravy pachatele je obzvlášť ztížená. Doživotní trest pak může být uložen pouze za úzký okruh nejzávažnějších zvlášť závažných zločinů, závažnost takového zločinu je mimořádně vysoká a uložení takového trestu vyžaduje ochrana společnosti, nebo není naděje, že by pachatele bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad 20 až do 30 let. Soud se shoduje se státní zástupkyní, že u obžalovaného [REDAKCE] jsou vzhledem k charakteru a závažnosti jeho jednání, způsobu jeho provedení, použité právní kvalifikaci splněny potřebné podmínky uvedené § 54 odst. 3 písm. a) a b) tr. zákoníku pro uložení trestu doživotního. Obžalovaný spáchal zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku, kdy u tohoto zločinu je možno tento trest uložit, a dále pak i s ohledem na charakter jednání obžalovaného. Obžalovaný spáchal shora uvedené jednání zvlášť zavrženíhodným způsobem, kdy usmrtil dvě osoby, které byly vystaveny zvláštním fyzickým a poškozená [REDAKCE] pak i duševním útrapám. Obžalovaný bez příčiny zaútočil na dvě osoby věkově velmi staré, v podstatě neschopné se bránit devastujícím způsobem, který je možné označit za likvidační. Obžalovaný neměl ke svému jednání důvod, neměl si vynucovat přístup do cizího bytu, natož zde na někoho útočit. Celé jednání obžalovaného a jeho provedení svědčí o jeho bezcitnosti, o tom, že si neváží základních hodnot, je bezohledný a nemá úctu k lidskému životu. Toto se projevilo i po jednání obžalovaného, kdy se setkal bezprostředně poté s celou řadou osob, které byli slyšení v postavení svědků, choval se, jakoby k ničemu nedošlo a na jeho osobě se událost neodrazila. Je splněna i další z podmínek pro uložení doživotního trestu obžalovaného, a to podmínka účinné ochrany společnosti. Ta vyplývá ze znaleckých posudků a výsledku znalce psychologa, který nevyloučil možnou recidivu agresivního jednání obžalovaného s ohledem na jeho psychopatickou osobnost. U obžalovaného konstatoval převažující negativní faktory ve vztahu k možné resocializaci, kdy jediným snad pozitivním faktorem je věk obžalovaného. Ten však nelze přeceňovat, neboť ani prognóza dozrávání není pozitivní. Není tedy předpoklad, že by bylo možno obžalovaného napravit trestem odnětí svobody nad 20 až do 30 let. Je třeba chránit společnost před pachatelem, který se dopustil již v tak mladém věku takového závažného jednání, když zcela bezdůvodně a úmyslně usmrtil dvě osoby. Je třeba uvést, že jednání obžalovaného, jímž porušoval zákon, postupně přibývala a gradovala, jak vyplývá z výpovědi rodinných příslušníků a z opisu z evidence Rejstříku trestů jmenovaného. Ochranu společnosti pak v daném konkrétním případě nelze zajistit jinými prostředky trestního zákoníku.

Trest byl tedy obžalovanému uložen podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku jako úhrnný, kdy se obžalovaný dopustil více trestných činů, za použití § 54 odst. 1, 3 písm. a), b) tr. zákoníku, kdy mu byl uložen výjimečný trest odnětí svobody na doživotí.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku byl **obžalovaný** pro výkon výjimečného trestu odnětí svobody na doživotí **zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou**, kdy pro toto zařazení splňoval podmínky zde uvedené.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila poškozená [REDAKCE] **se škodou ve výši 480.000,-- Kč**, kdy šlo o částku 240.000,-- Kč dle občanského zákoníku za úmrtí každého z rodičů, které obžalovaný svým jednáním zavinil. Podle § 444 odst. 3 občanského zákoníku za škodu usmrcením náleží pozůstalým jednorázové odškodnění - každému dítěti 240.000,-- Kč, v době vzniku události, která byla příčinou škody na zdraví s následkem jeho smrti. S ohledem na to, že obžalovaný byl na základě provedeného dokazování uznán na vinu zažalovaným jednáním, byla mu **uložena povinnost** podle § 228 odst. 1 tr. řádu **zaplatit** [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] čp. [REDAKCE], **škodu ve výši 480.000,-- Kč**.

S nárokem na náhradu škody se vůči obžalovanému **připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, Regionální pobočka, Hořická čp. 1710/19a, Hradec Králové, s částkou ve výši 1.101.919,-- Kč**. Tuto výši škody doložila doklady (č.l. 244-280). Předmětná částka se skládá z nákladů na léčbu zemřelého [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], než zemřel, ve výši 1.100.064,82 Kč a [REDAKCE] ve výši 1.854,18 Kč. Všechny tyto náklady jsou doloženy potřebnými rozpisy. S ohledem na to byla **obžalovanému uložena povinnost** při uznání na vinu daným jednáním **zaplatit částku ve výši 1.101.919,-- Kč**.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **lze podat odvolání**, které musí být podáno **do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku, a to ke **Krajskému soudu v Hradci Králové**, když o případném odvolání bude rozhodovat **Vrchní soud v Praze**.

Práva odvolání se **nemůže** domáhat ten, kdo se tohoto oprávnění výslovně vzdal.

Včas podané odvolání **má** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

státní zástupce pro nesprávnost, kteréhokoli výroku,

obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,

zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a

poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být **odůvodněno** tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, obžalovaného a jeho obhájce, poškozeného a jeho zmocněnce a zúčastněné osoby a jejího zmocněnce náležitosti obsahu odvolání uvedené v ust. § 249 odst. 1 tr. řádu, vyzve je

předseda senátu, aby vady odstranili ve lhůtě pěti dnů s upozorněním, že jinak bude jejich **odvolání odmítnuto**.

V Hradci Králové dne 30.11.2012

Předseda senátu:
JUDr. Luboš **SOVÁK**, v.r.

Za správnost vyhotovení:

